

Duelt, Maria meva. que unguin moltes
de vern a la noble Beatrice. Més segun l'obra
si que l'han d'ignora d'alguna cosa que
mortalta ignorau. Eixero amb aixori
la carta d'en Manuel. Ben que gran
pensament la seva dient no puc per
unys que l'auantem tant d'apàcia.
Quina vida, no? P'ensò del 38 que no
han tingut un moment d'alegria i
mortalta ens quixem ajuntament, el
més meua si hem pensat amb tant
com ella que no són les solas...

Res, precisament i sempre que t'has
amb l'ham la felicitat que per moltes
distingim. To crec que m'és fan per
esperar molt. To ho veureu. No ho veureu
te així?

Noves en queda esperi la d'acte de
que hem sabut ja. Que l'actiu
molt i molt. Que les hores, em són
bambles amb el teu recort que em
doni així i vida per a existir
això i altres coses tant que si ve
sentem. Esti segun que han arribat
veuen ben realitat de nostres
jornis de felicitat i de vida bona.
Ajust 41 em la portem pleument.
Records, la data d'aquí, Mavisser.
Des anys fan de la separació delora
d'aquella nit allà a Mavisser. To
ho veureu per la
felicitat i jutem a la veu

L'Hermita dimecres, 22 gener 1940

Meneta meua, sempre agraada: ? emia avui en dimecres. No ho feia ahir perquè
sabia que ningú s'arribaria avui al poble i és igual ja que aquestes valles no les
prendran fins demà al matí que si te d'aquí a cercar el pa. Així és que esperem
a escriure't de nou fins el divendres o dissabte, però aprofitem la bona
present per a treballar de fort i refer-nos de tots els passats dies de neu. Aci
ara, meneta meua, fa uns dies de primavera. Sense de fred ni calor. Segurament
que aquí serà parell, no?

La veu, ací dintre pocs dies quedarem quatre
Avui som sis però a dos no els hi renovar pas el contracte. Ara farem diners
llargs. To amb tot una vegada hagi refet els diners i vejam el que em di-
guin promoure obrar. No crec ingressi, ja que vejam ens diuen van a pro-
duir-se canvis en la política de casa nostra. Escut això que els d'Espanya
han trencat les relacions amb Itàlia i han fet un tracte amb els anglesos?
També ens diuen que Serrano Suner anava d'ambaixador als Estats Units. Si
això fos cert és el preludi de canvis de més importància. Per això m'interessem
els periòdics que et deia. Són setmanals una espècie com ulls de "Mirador" que

I conteste avui a tres cartetes teves. La del dimecres
divendres i diumenge. En la primera hi trobava la foto de casa que he contemplat
una estona més. En la darrera la carta del noi i de la merced. M'alegro for-
ça que estigui ja fora de perill. A casa no sofriran perquè sabem que l'operació
no és pas de les difícils. Suposo però que hauran escrit al menys una postal
per dir-los hi que tot ha anat de primera.

Ja veus, ací dintre pocs dies quedarem quatre
Avui som sis però a dos no els hi renovar pas el contracte. Ara farem diners
llargs. To amb tot una vegada hagi refet els diners i vejam el que em di-
guin promoure obrar. No crec ingressi, ja que vejam ens diuen van a pro-
duir-se canvis en la política de casa nostra. Escut això que els d'Espanya
han trencat les relacions amb Itàlia i han fet un tracte amb els anglesos?
També ens diuen que Serrano Suner anava d'ambaixador als Estats Units. Si
això fos cert és el preludi de canvis de més importància. Per això m'interessem
els periòdics que et deia. Són setmanals una espècie com ulls de "Mirador" que

es feia a Catalunya abans del juliol del 36. Suposo els humans o viviat ja no, no cosa més?

Veuran que passa. El veur si que aquesta vida s'acaba ja. Una cosa també cal que facis. Escrivine tot seguit al Sr. Ministre de México en França. Secció de Assistència. Hôtel des Lilas. - Vichy (Allier) dient que estar ací, recollida a una casa i demanant la subvenció acordada. És començar nom i prenom, data de neixement, profissió i l'adreça ben clara. Jo tot seguit rebí les fotos teves i les meves que t'encara ja va demanar la subvenció. A la carta ^{i la documentació} fer-li constar que ets casada i que el teu home està també sense treballar a una localitat del departament de l'Aude. Jo sé molts els qui cobren. Hi ha ací algun dels que treballen a l'equip dels nous que viuen que ha cobrat ja alguna cosa i no val a batre. D'acord, mica més?

La cosa ha canviat i canviarà més a favor nostre. Tu veuràs com venen solucions o ací o per Espanya. Millor fos per aquest últim lloc si el canvi oferís les garanties suficients. Ara hi, el teu home si torna allà no pensa pas demanar el veïnatge al magisteri. El canvi serà de mitges tintes i essent així no m'interessa pas tornar on massa em coneixen. De cara tot seguit a una capital i un lloc fora de Catalunya. A un lloc on veigis em coneixi. Tu veuràs com allí sabrem retrobar també la felicitat plena. En tinc tant i tant de ganes de retrobar-la! Després de tot si les coses marquen bé no tindrem pas de penedir-nos de la nostra desgràcia. Més dolenta segurament les hauríem passat a St. Domingo, d'així n'estic segur, o sino al temps que venies com retornen tots i de pressa. Els únics privilegiats han estat els qui pogueren sortir a les dues expedicions per Mèxic abans de la guerra. Els demés ni que hagin sortit d'ací França us han trobat que no fos una vida més dolenta que la que ací deixaren.

Envia'm les fotos tot seguit perquè. De la mare 10 i 9 de teves de cara. No reuueixen les de perfil. Pensa amb la cosa dels diaris que et deia. Escolta la Mercedes, em diu que no podria retirar els foto de llet fins el mes entrant. Li donaran tiquets? T'ho dic perquè si fossin tiquets el millor poder seria enviar-los i així menys molestiss per a vosaltres. Ja m'ho diràs. En aquest cas ella podria quedar-se amb els tiquets que necessitis i enviar els altres. Ja em diràs que et sembla i com va.